

[Nathalie Lind.]

i pantebrevsformularerne om, at hovedstolen ikke forfalder ved konkurs, såfremt renter og afdrag bliver betalt af boet. Men ministeriet finder ikke anledning til at tage det med i det forslag, der forelægges her i tinget til nye pantebrevsformularer.

Det samme gælder med hensyn til det, som har været ganske meget omtalt i den offentlige debat, nemlig tvangsauktionsklausulerne. Herved tænkes på, at et pantebrev må indeholde en bestemmelse om, at kapitalen kan blive stående, selv om ejendommen går til tvangsauktion, forudsat at de forfaldne ydelser betales inden for en vis frist. Også her er der, som det fremgår af underbilagene til bilag 7 til tinglysningsloven, en række henvendelser til ministeren fra De forenede Kreditforeninger, fra Danske Bankers Fællesrepræsentation, fra retten i Århus, fra fondsbørsvekslererne m. fl. Alligevel har justitsministeren ikke taget forslag herom med i det tinglysningslovforslag, vi behandler i øjeblikket. Det er faktisk den radikale ordfører, hr. Gudme, der som praktiserende advokat først har haft øjnene åbne for det synspunkt her i tinget. Vi andre tilsluttede os i retsudvalget, men først efter et samråd kunne ministeren gå ind for disse tanker.

Nu nævner rigsadvokaten, at en sådan klausul vil betyde en bedre beskyttelse for debitorer, og ministeren siger i sin redegørelse af 4. maj, at nu er ministeriet i gang med at undersøge spørgsmålet, og at vi kan forvente et forslag. Jeg skal ikke lægge mig fast på noget, men jeg vil da gerne sige til ministeren: hvis det er ud fra beskyttelse-hensyn, man vil lave denne tvangsauktionsklausul, skulle det så ikke være en ufravigelig bestemmelse? Ellers kan man jo blot strege det ud i selve pantebrevsformularen. Det vil jeg gerne diskutere nærmere i retsudvalget.

Jeg har givet denne meget udførlige fremstilling for at vise, at det så sandelig ikke er regeringens fortjeneste, at man nu får en tvangsauktionsklausul. Det er hr. Gudmes og retsudvalgets. Derfor er det efter min mening mere end frimodigt, at statsministeren i udtalelser til Aktuelt, bl. a. for den 7. maj 1973, giver en anden fremstilling. Når det siges, at der klages over, at regeringen for længe intet har gjort, svarer statsmini-

steren, at man åbenbart helt glemmer, at ændringer i tinglysningsloven om pantebrevsformularer og tvangsauktionsklausuler og i aktieselskabsloven i denne samling stopper huller, som må gøre det vanskeligt for bagmændene at smutte igennem.

Med om muligt endnu større forbavelse læser man statsministerens udtalelser til Politiken for den 8. maj 1973 — jeg har dem også fra Vestkysten for den 9. maj 1973 — hvor han siger, at der var lovforslag, som de borgerlige partier ville udskyde, men som regeringen ikke ville udskyde, og heriblandt nævner statsministeren til Vestkysten tinglysningsloven. Jeg vil gerne spørge, hvordan statsministeren kan komme til den opfattelse, for dette lovforslag er ikke omtalt i den liste, de 3 partier har overleveret til regeringens chef.

Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger om bankloven, men blot sige, at der er en vis bank på Vesterbrogade, som om aftenen ved hjælp af lysreklamer får sit navn ændret, så det fremtræder i forkortet form som „Fin bank“. Jeg er helt indforstået med, at det skal gælde også i dagslys for samtlige banker. Det er vigtigt, at der i de få tilfælde, hvor der foreligger en begrundet formodning om, at der foregår noget forkert, bliver mulighed for at beskikke f. eks. en erhvervs-kyndig advokat eller revisor til at følge en banks udlånsvirksomhed med direkte rapport til handelsministeren. Det vil efter min opfattelse være langt mere effektivt end almindelig velvillig, men ikke specielt fagkyndig offentlig repræsentation i bankerne.

Så nævner rigsadvokaten, og justitsministeren refererer det i sin redegørelse, at advokater har deltaget i gennemførelsen af de angribelige dispositioner. Efter hvad vi har læst i rapporten, drejer det sig om en længere tidsperiode og en begrænset kreds af advokater. Jeg nævner dette, fordi jeg med glæde hørte formanden for Advokatrådet, højesteretssagfører Børge Kock, udtale i tv, at der var sket ting, som også stred mod hans retsbevidsthed. Her var der ikke tale om, at nogle ville dække over nogle.

Men i spørgsmålet om advokater tror jeg, der er to ting, der er nødvendige, for det første: var det ikke rimeligt, at politiet, når en advokat var impliceret i en sag, også selv om der skete tiltalefrafald eller sagen blev henlagt, automatisk meddelte dette til Ad-